

Перелік використаних джерел

1. Кримінально-процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88
2. Клименко Н.І. Судова експертологія: курс лекцій: навч посібн. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / Н.І. Клименко. – К.: Вид. Дім «Ін Юре», 2007. – 526 с.
3. Давидова Д.В., Волобуєва О.О. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів: окремі аспекти теорії та практики. file:///C:/Users/ASUS/Downloads/Pupch_2015_2_46.pdf

Лілія Ваврик

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

В усьому цивілізованому світі проблемі захисту тварин приділяють досить вагоме значення. Це демонструє надзвичайно велика кількість нормативно-правових актів, які регулюють дане питання. Причиною цього є той факт, що кожна свідомо людина, зобов'язана поважати всіх істот на землі, в тому числі й тварин, адже вони як і люди, можуть відчувати біль, страждання та здатні пам'ятати.

Однак, в Україні дана тема, найменше вивчалися вітчизняними науковцями в галузі кримінального права. Тільки на рівні різних коментарів до Кримінального кодексу України, розділів у підручниках та наукових статей цю тему досліджували І. Головка, І.М. Даньшин, М.Й. Коржанський, В.В. Кузнецов, А.В. Ландіна [1, с. 19].

Необхідність захисту тварин від жорстокого поводження визнана на міжнародному рівні. Європейська конвенція про захист домашніх тварин 1987 р. визнає наявність у людини морального обов'язку перед тваринами, вказує на цінність домашніх тварин для суспільства, а також на те, що людину і цих тварин пов'язують особливо тісні зв'язки [2].

Жорстокість відносно тварин завдає шкоди не лише їм. Такі дії порушують громадську моральність, за умови їх вчинення в присутності малолітніх дітей розвивають у них жорстокість, агресію,

байдужість до страждань живої істоти, сприяють формуванню садистських нахилів.

Суспільна небезпека такого поводження полягає також у тому, що вона часто є чинником вчинення багатьох інших злочинів і правопорушень проти життя та здоров'я людини. Слідча і судова практика свідчать, що багато з тих, хто вчинив тяжкі злочини проти людини, починали зі знущання над тваринами [3, с. 101].

21 лютого 2006 р. Україна стала другою після Латвійської Республіки пострадянською країною, яка прийняла Закон «Про захист тварин від жорстокого поводження» ст.299 Кримінального кодексу України та ст.89 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Так, згідно з ч.1 ст.299 Кримінального кодексу України, знущання над тваринами, що відносяться до хребетних, вчинене із застосуванням жорстоких методів або з хуліганських мотивів, а також нацькування зазначених тварин одна на одну, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів, - караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.

А ч.2 ст.299 Кримінального кодексу України встановлює, що ті самі дії, вчинені у присутності малолітнього, - караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років [5].

В той же час, ст.89 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачає, що жорстоке поводження з тваринами, їх мордування або вчинення інших дій, що призвели до їх мучення, каліцтва чи загибелі, тягнуть за собою накладення штрафу від дев'яти до двадцяти одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян [4].

Можливо, для зменшення кількості випадків жорстокого поводження з тваринами, необхідно значно підвищити розмір штрафів, адже, як показує практика, їх розмір зазвичай не перевищує 850 грн. Це в свою чергу сприятиме тому, що в людей не виникатиме почуття безкарності за вчинені злочини. Але так як проблема відповідальності за вказані злочини є багатосторонньою, її подальше дослідження є актуальним для сучасних науковців та юристів-практиків [3].

Перелік використаних джерел

1. Головка І. Кримінальна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами – К., 2012. -23с.

2. Європейська конвенція про захист домашніх тварин від 13.11.1987р. -Рада Європи. - ратифіковано Законом № 578-VII (578-18) від 18.09.2013 р.

3. Калмиков Д. Перспективи вдосконалення кримінального законодавства в частині захисту тварин від жорстокого поводження / Д. Калмиков // Юридична Україна. – 2013. - №5. – С.100-102

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 13.08.2020, р.

5. Кримінальний кодекс України від 25.09.2020 р.

Христина Васишин

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ОСІБ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬ ЗЛОЧИНИ У БЮДЖЕТНІЙ СФЕРІ

Бюджетна сфера дедалі більше привертає увагу організованих злочинних угруповань та корумпованого чиновництва як джерело надприбутків і швидкого збагачення. Ці злочини є досить специфічними, оскільки їм притаманна не тільки стійка тенденція до збільшення кількості, а й організованість, професіоналізм та високий рівень латентності. Відтак, особи, які вчиняють злочини в бюджетній сфері, істотно відрізняються як від законослухняних громадян, так і від інших категорій злочинців.

Відповідно до кримінального законодавства суб'єктом злочинів у бюджетній сфері є службова особа з певними повноваженнями щодо бюджетних коштів. Визначальною ознакою процесу встановлення осіб, відповідальних за порушення бюджетного законодавства, є виконання функцій щодо:

- використання бюджетних коштів;
- дотримання вимог чинного бюджетного законодавства відносно пропорційного скорочення чи фінансування видатків бюджету;
- видання нормативно-правових та/або розпорядчих актів [1, 21].

Складаючи криміналістичну класифікацію суб'єктів бюджетних злочинів, слід зважати на те, що залежно від способів досягнення мети вони належать до загальної групи осіб, які беруть участь в економічній діяльності, її регулюванні. У цьому разі на дії, механізм злочину, застосування певних злочинних способів впливають:

- службове становище винного,